

אסיה נעצרה אחמול, דינה - בשבוע שעבר, ענת מתייצבת היזם. כולם שואלים:

הבאה בתור?

מה לומר, סיפר אביה יצחק חסון. הוא ואשתו שרה נראו נרגשים עקב ההמולה שהתרגשה מסביב לביתם. "אפילו אלי סנו בטלפונים ממוסדות הצבא, לחצו עלי שאשפיע עליה", סיפרה האם שרה חסון, "אחיה של אסיה הוא קצין בסירת שיריון. בזמנו רצו חוגים דתיים לתת לאסיה תדרון איך להשתחרר מהצבא. היא דחתה אותם. חברתה של אסיה דינה גיליעד השתחררה מהמעצר בשעות הערב המאוחרות של היום השישי. לא נכנעתי! זו אינה נסיגה מי המאבק. הפעם עשיתי את שלי, עוררתי את הנושא שהושקע בזמן האחרון. נפעל בדרכים אחרות לביטול האפליה בין ה' בנות, הסבירה מדוע הסכימה להצעתו של לדתיים."

עשרות מפגינות ומפגינים. "דינה - קורבן הקואליציה". לממלאת חובתה, מתנה מה- מדינה: מילואים עד גיל 38 או 15 שנות מאסר" זעקו הכרוזות. ענת פוקס (24), חברתה של דינה, אחת משלוש בנות שהתארגנו למחות על התי- קון בחוק, הסתובבה במקום ההפגנה כארי בסוגר: "אומנם הצבא דפוק, כי אין מסי פיק כוח אדם, אבל אני לא מוכנה להשי- לים את החסר במקומה של אחת שאמרה שהיא דתית, קיבלה פטור ללא בדיקה, והיום היא משתופפת בשפת הים או לומדת באוניברסיטה. לא ייתכן שבת אחת תשוחרר ודינה גיליעד תשב לה בבית סוהר רק בגלל הסכם קואליציוני בין בגין לדתיים."

אסיה חסון בביתה, מיספר דקות לפני שהתייצבה בבסיס המישטרה הצבאית. משם הועברה לכלא. למעלה משמאל: דינה גיליעד כסירונית במדים ולאחר שיחרורה.

מתינה למעצר

ענת, מתולחלת שיער וממושקפת, בעלת חזות אינטלקטואלית, שירתה במשך שנתיים בסיני, בגדוד שיריון ואחרי כן הוצבה בפיקוד גדנ"ע. היא קיבלה מיכתב להתייצב לקבלת פטור ממילואים, אך זמן קצר לאחר מכן, כאשר תוקן חוק שירות-ביטחון, קיבלה ענת הודעה כי הפטור שהיתה זכאית לו בוטל. להפתעת רבים הגיעה דינה גיליעד הביתה בשעות הערב המאוחרות של יום שישי, לאחר שחתמה על התחייבות להת- ייצב ביום ראשון ביחידת המילואים שלה.

סגן שר הביטחון מרדכי ציפורי להתייצב ביחידתה תמורת השיחרור מהמעצר. ביום החמישי שעבר היתה דינה בכלא הצבאי, לבושה בגדי אסירה ובעלת מספר- אסיר 37. היא שהתה שם בחברת אסירי רות נגועות בכינים, כל זאת תוצאת התיקון בחוק-שירות-הביטחון, המפלה בין בת לבת בישראל. היא הוטלה לכלא מכיוון שסירבה להתייצב לשירות מילואים, במחאה על החוק. בהפגנה שהתקיימה ביום השישי בצהריים מול משרד הביטחון בקריה, השתתפו

גיל 25, בו בזמן שבנות אחרות לא ממל- אות חלק זעיר מחובתן הלאומית. "סירובי לשרת במילואים הינו עקרוני, הדגישה דינה גיליעד במיכתבה לשר-הבי- טחון. אך משרד-הביטחון כבר היה כבול בחוק החדש. תשובתו היתה קצרה: "לא רות, שכן לפי חוק-שירות-ביטחון הינך חייבת עדיין בשירות מילואים פעיל."

בחדשיים האחרונים, קבוצות רבות של בנות מרחבי הארץ התקשרו לשלוש. במ- הירות החל מתארגן גוף ציבורי בלתי- מופלגתי, שמטרתו למחות על האפליה ש- גורם החוק. עשרות חוגי-בית התקיימו, מיכתב בהול מהיחידה של דינה פירט את סוגי העונשים המצפים לה אם לא תתייצב לשירות מילואים. אך היא בשלה: "ידעתי שיום אחד יכולים לבוא ולקחת אותי לכלא. לקחתי את זה בחשבון."

כיצד הרגישה בכלא? האם כגיבורה שמנהלת מאבק צודק או כאחת שנפלה קורבן לחוק מפלה? "איום ונורא, ישבתי שם בתא מלוכלך, עם עוד בנות לבושות בפיגמות ונגועות בכינים. זה לא שיא התענוג, אבל העובדה שאני סובלת בעוד שבחברה אחרת, שבגלל החוק הזה השי- תמטה משירות צבאי, ואולי עכשיו משי- תזפת לה בשפת הים, רק התריפה את הרגשת המרירות."

ההפגנה והכיסויי בכלי-התיקשורת שניתן לאירועים, עשו את שלהם. נושא שירות הבנות בצה"ל התעורר שוב. כבר בשעות אחרי-הצהריים של היום השישי נפגשו נציגי המפגינים, אסיה חסון ואליאב צרפתי, עם סגן שר-הביטחון מרדכי ציפורי. לאחר דיון ממושך חתם צרפתי על התחייבות, שדינה גיליעד, "תכבד את התחייבותה להתייצב ביום ראשון הקרוב ביחידתה או בבית-הסוהר, הכל לפי הנסיבות וכפי שתחייב."

משם נסע אליאב בפגוש את דינה בי- כלא. הוא העמיד בפניה את האפשרויות כולן, והיא בחרה להתחייב להתייצב בתום חופשת השבת ביחידתה. הצעת ציפורי מנעה אפשרות של מישפט פומבי. על פי חוק רשאית היתה דינה גיליעד לסרב להישפט בפני קצין שיפוט צבאי, ואז היה עניינה עולה בפני בית- דין צבאי, למישפט פומבי. נראה שאפשרות זו, של עריכת מישפט כנה בנושא גיוס הבנות האיץ בצמרת משרד-הביטחון לה- חיש את שיחורה.

היא קיבלה חופשת שבת, "מחר אתייצב ביחידה ואמלא את המוטל עלי. המטרה שלי לא היתה לקחת את החוק לידיים, אלא לעורר את דעת הקהל."

"חיים לא קלים"

אישה מההנוגעים בפרשה לא היה ספק בדבר אחד: בכנות כוונותיה של דינה, ברצונה למחות, ולא להשתמש משירות. גם עברה הצבאי מעיד על כך. דינה גיליעד יכולה היתה להשתחרר לא רק משירות מילואים אלא גם משירות צבאי סדיר. שכן היא גדלה ועדיין גרה בבית בעל הווי דתי מובהק, שהוטבע עלי ידי אביה שנפטר לפני שנים. הקידוש בליל שבת שעבר, שממנו נעדרה, היה אחת ממיצוות הדת שמקיימת המישפחה. סיפרה דינה: "בשנת 1971, כשנקראתי להתגייס, יכולתי להצהיר כי אני באה ממישפחה בעלת הווי דתי ולהשתחרר בי- קלות. איני מקיימת את כל המיצוות, אך הצהרה אחת, והייתי משתחררת. איני בטוחה שהיו בודקים בציניות, וגם לו עשו זאת היו משרחרים אותי. הנושא עלה בבית, כמוכן, אך כולם היו בעד שירות בצבא. זה בית ציוני וכל אחד נתן בצבא את חלקו לפי יכולתו."

היא יכלה גם לנסות לבקש פטור מטעמים מישפחתיים. דינה העדיפה להתגייס לצה"ל ושירתה במהלך השירות התנדבה לצנחנים. "ידעתי ששירות כזה, ביחידת שדה בצנחנים פירושו חיים לא-קלים, אך זה לא הרתיע אותי מלהתנדב." היא סיימה את שירותה הצבאי ללא כל בעיות או מישפטים.

את פעילותה נגד החוק המתוקן החלה לפני שלוש חודשים. צו שהגיע לביתה קרא לה למילואים החל מאמצע ינואר 1979. היא סרבה להתייצב. התיקון החדש בחוק, שצמח בעיקבות חתימת הסכם קואליציוני בין הליכוד למפלגות הדתיות, קומם אותה.

"איני רואה בחוק-שירות-ביטחון, לאחר תיקונו, חוק המתבסס על צדק ושיוויון". כתבה דינה הנמרצת לשר-הביטחון עזר וייצמן, — "לאור המדיניות הנוכחית בנושא זה, ולאור השיחרור הסיסוני שניתן לבנות על סמך הצהרה בלבד — ולא פעם כוונת — אין כל הצדקה להמשיך לגייסני לאחר